

Golf i de Olympiska Spelen

Pierre de Fredi f. 1863, sedermera adlad till **baron de Coubertin**, beslöt 1892 att göra allvar av en tanke som han länge närt: att återuppliva de olympiska spelen. Samma år hade Coubertin valts till sekreterare i ett nybildat franskt idrottsförbund, och det var i detta forum som han pläderade-och vann sympati-för sin idé.

I juni 1894 sammankallades en kongress i Paris. Till denna sände tolv nationer representanter. Sveriges representant var Viktor Balck kallad "den svenska idrottens fader" och han blev invald i den internationella olympiska kommitté som bildades.

Kommittén ägnade sig först åt att definiera skillnaden mellan amatörer och professionella, en skillnad som varit avgörande för golfens möjligheter att vara en del av OS. Efter ett enhälligt beslut att återuppväcka spelen erbjöd man Grekland att 1896 arrangera "nypremiären". I detta spel var inte golfen med men den fick sin premiär i nästa spel.

Under perioden 1880 – 1900 hade golfen växt enormt i England och de första klubbarna i USA och Kanada hade bildats. Även i kontinentala Europa fanns det golfklubbar som bildats under andra halvan av 1800-talet. Det var därför inte så konstigt att golfen fick vara en av idrotterna under spelen i Paris 1900.

Paris 1900

Prispengar? I dessa spel lyckades amerikanerna övertala de franska arrangörerna att sätta upp prispengar till deltagarna i maratonloppet. 1000 franc till segraren och 200 franc var till de övriga. Amerikanerna tyckte att det vara alltför grymt att behöva springa 4 mil utan att få betalt. En svensk löpare, Ernst Fast, kom trea men han fick varken sin bronsmedalj eller några prispengar på grund av funktionärsslarv.

I golftävlingen delades det dock inte ut några prispengar. Golfen hade vid denna tid mycket stränga regler för skillnaden mellan amatörer och "professionister".

Golfbana: Compiègne Club (*grundad 1896*)

22 golfspelare från fyra länder deltog: Frankrike (9), USA (8), Storbritannien (4), Grekland (1)

Herrar: 36 hål slagtävling den 2 oktober 1900

• Guld	Charles Sands, USA	167 slag
• Silver	Walter Rutherford, GB	168 slag
• Brons	David Robertson, GB	175 slag

Damer: 9 hål slagtävling den 3 oktober 1900

• Guld	Margaret Abbott, USA	47 slag
• Silver	Pauline Whittier, USA	49 slag

- Brons Daria Pratt, USA 53 slag

Dessa tre damer var, tillsammans med tennissens medaljörer, de första kvinnorna att vinna OS-medaljer. I Aten 1896 deltog endast män.

I detta spel genomfördes ingen lagtävling vilket man gjorde i det nästa 1904.

St. Louis 1904

Ett olympiskt spel i "den nya världen" bidrog till att det kom ganska få deltagare från andra kontinenter. Spelen drogs ut över en lång period (14 maj till 29 oktober) på grund av att spelen skulle utövas parallellt med den världsutställning som pågick i staden. Av 695 deltagare bidrog USA med 431. Storbritannien skickade bara en deltagare. I golftävlingen var USA:s dominans i antal deltagare ännu större och det grämde dem att en Kanadensare knep guld i den individuella tävlingen.

I detta spel arrangerades även en lagtävling för 10-mannalag! USA kunde här ta hem alla tre medaljer.

Golfbana: Glen Echo Country Club (spelklar 1901)

77 golfspelare deltog: 74 från USA och tre från Kanada (*dock inga damer*)

Herrar lagtävling (10-mannalag): 36 hål slagtävling den 17 september 1904

- Guld USA I 1749 slag (*Western Golf Association*)
- Silver USA II 1770 slag (*Trans-Mississippi Golf Association*)
- Brons USA II 1839 slag (*United States Golf Association*)

Herrar individuellt: 36 hål slagtävling, de 32 bästa till utslagstävling med 36-hålsmatcher den 19-24 september 1904

- Guld George Lyon, Kanada 3/2 i finalen
- Silver Chandler Egan, USA
- Brons Burt McKinnie, USA
Francis Newton, USA

I början av 1900-talet hade de professionella spelarna börjat dominera som de bästa utövarna av spelet golf. Det kan ha bidragit till att golfen nu försvann från de olympiska spelen, där man försökte hylla amatörismens ideal. En annan orsak kan ha varit att R & A i Skottland ansåg att OS var under golfens värdighet, när man delade ut medaljer för t ex metning.